

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 16 - Št.1 - Lusaka, 15. aprila 1984

DRAGI PRIJATELJI!

Spet so pred vami in nami prazniki odrešenja vseh ljudi. Vsak narod po svoje izraža velikonočno veselje. Naši zambijski verniki si dajo duška z vriskanjem in ploskanjem in Slovenci v domovini s potrkavanjem in procesijami. Vse kristjane, tukaj, doma in po svetu pa združuje vesela ALELUJA in zavest da JEŽUS ŽIVI. Vesele praznike vsem!

Vaši Zambijci

TO POT VELIKO NOVEGA :

1. NOVI NADPASTIR .20. januarja letos je Sveti Sedež imenoval škofa Adriana Munganduja za novega lusaškega nadškofa. Novi nadškof je

domačin, doma iz bližine misijona Kasisi, ki je najstarejša postojanka Katoliške Cerkve v tej škofiji. Tudi kot duhovnik je služboval po raznih krajih domače škofije. Eno leto, na primer, je pomagal Jožetu Kokalju pri Svetem Kizitu. Leta 1974 je bil imenovan za škofa v mestu Livingstone. Od tam se je letos

vrnil, da prevzame vodstvo domače nadškofije. Naš prejšnji nadškof, Emmanuel Milingo, je bil pred dvema letoma poklican v Rim na nadaljnji študij. Lani avgusta se je odpovedal škofiji in Sveti oče ga je imenoval za voditelja dušnopastirstva med zdomci in študenti na tujem.

Novi nadškof je bil slovesno ustoličen 4. februarja. K slovesnosti so prišli vsi zambijski škofje, pa tudi najvišje državno vodstvo: predsednik republike, glavni tajnik stranke, ministerski predsednik s skoraj celotno vlado. Prišli so tudi diplomatski predstavniki mnogih dežel. Predsednik republike je imel zelo lep govor v katerem se je zahvalil misijonarjem za ogromno delo, ki so ga opravili v tej deželi. "Prez vgoje, ki so nam jo dali misijonarji, tudi neodvisnost ne bi bila mogoča", je poudaril predsednik.

2. NOVI MISIJONAR. Petnajstega januarja letos se je vrnil v Zambijo Lojze Podgrajšek. Že kot bogoslovec je prebil to eno leto in pol. Tisti čas je izkoristil za študij jezika in poučevanje v malem semenišču. Letos pa se nam je pridružil kot duhovnik. Za začetek je odhitel v Vzhodno provinco, da si osveži jezikovno znanje. Enkrat po Veliki noči se nam bo pridružil v Lusaki. Dela bo imel dosti, saj na vseh straneh primanjkuje duhovnikov. Je pa seveda odvisno od predstojnikov, kam ga bodo poslali. Prepričani smo, da bo Lojze resno poprijel, kamorkoli že ga dodelijo.

3. VISOK OBISK. Oče Peter Galauner, po rodu Hrvat in do letos pomočnik jezuitskega vrhovnega predstojnika v Rimu, nas je obiskal za dva meseca. Upamo, da se bo še letos vrnil v deželo - in tu tudi ostal.

MLAKARJEVA MAMA, mati Janeza in Kristine, je umrla. Rodila in vzredila je trinajst otrok, od katerih sta dva duhovnika: Janez v Zambiji, Martin pa v Nemčiji. Hči Kristina pa je darovala misijonom dvanajst let življenja.

Novica o njeni smrti je prispela v nedeljo, prvega aprila. Janez ni mogel iti na pogreb, ker je preboleval malarijo. V torek smo se zbrali okoli oltarja v Chelstonu in skupaj z Janezom in njegovimi farani pomolili za svetniško pokojnico. Ob isti uri so njeno truplo položili k počitku v Bohinjski Srednji vasi.

Na sliki vidimo pokojno Mlakarjevo mamo s sinom Janezom ob njegovem zadnjem obisku doma, leta 1982.

IZ ŽUPNIJE SVETEGA KIZITA

Pri Svetem Kizitu smo sredi novembra ustavili gradnjo zaradi pomanjkanja denarja. Pa so ljudje rekli in je Cerkevni odbor sklenil: To cerkev je treba pokriti. Sklenjeno je bilo, da ljudje nadaljujejo s svojimi mesečnimi prispevki tudi v finančno suhi dobi (november-marec). Nadalje so se nas spomnili tudi nekateri dobrotniki v deželi in po svetu in že januarja letos smo nadaljevali z gradnjo. Postavili smo železno ogrodje za streho in nakupili salonit.

Potem smo podrli staro cerkev. Podirali so farani sami. Cerkveni odbor je sklenil, da vsak podiravec lahko odnese staro opeko s seboj. In so jo. Podiravec je kar mrgolelo. Odnesli so vse, celo star omet (z njim so potlakovali blatna dvorišča). Pomagali so si tudi s tehniko. Najprej so uporabljali mehanični škripec, ki se je kmalu polomil. Potem smo pa vzeli recept iz srednjeveške zgodovine: stene smo prerukali z "ovnom", in to tako uspešno, da so bile v nekaj dneh vse odstranjene. V začetku marca so prišli zidarji in postavili potrebne stebre in nosilce. Potem pa salonitno streho. Do Velike noči bo cerkev že lepo pokrita in zaprta. In do junija - tako upamo - v glavnem dokončana.

Oče Galauner je obiskal vse slovenske misijonarje in z vsakim prebil po nekaj dni. S seboj je ponesel nepozabne vtise. Na sliki ga vidimo v družbi katehista, gradbenika in župnika pri Svetem Kizitu.

Od stare cerkve smo zadržali vse, kar je bilo uporabnega. Okna so naši farani nekoliko "prekrojili" in jim "v duhu časa" dodali tudi varnostne rešetke. Tudi stara vrata, šipe in drugo bomo s pridom uporabili.

Razširjena cerkev bo velika pridobitev za to župnijo, saj bo lahko sprejela naenkrat skoraj trikrat več ljudi kot prejšnja. Vsaj za nekaj časa bo neznaosna nedeljska gneča omiljena, če že ne odpravljena. Kako bo pa v bodoče sam Bog ve: k pouku prihaja skoraj

tristo odraslih katehumenov, k sobotnemu vzeouku pa več kot 900 otrok.

Na naši podružnici Svetega Andreja v Lilandi so verniki lani najprej zbrali za ozvočenje, potem pa še za cerkvene klopi. Z denarjem smo kupili gradivo, naredili so jih pa ljudje sami. Varilci in zidarji so delali ob sobotah. V treh mesecih so bile klopi narejene. So zares trdne. Cerkveni odbor je zapovedal, da mora v vsaki klopi sedeti najmanj sedem odraslih. Po tej odločbi imamo sedaj v cerkvi točno 795 sedežev.

Tudi sestrska skupnost v Lilandi lepo raste. Sestrana Albertini in Ziti, ki sta že s polno paro v župnijskem delu, se je z Novim letom pridružila tudi sestra Koncilijs, ki je takoj začela z gospodinjso šolo. Pripravljala veliko veselje našim možem. Le-ti pravijo, da so že siti vsakdanje polente in slabo zaštitih hlač. Končno je marca prišla še sestra Končita, Mehikanka, ki je gospodinstvo in šiviljstvo študirala v ZDA. Upamo tudi, da bomo letos začeli tudi z gradnjo gospodinjске šole. Na pomoč so priskočili dobrotniki sestree Albertine.

Pa še to: Julija meseca zapuščam župnijo Svetega Kizita; po štirih letih osrečujočega dela. Ali začasno ali za vedno: ne vem. Zaenkrat me moji predstojniki pošiljajo na počitnice in nadaljni študij. Slovo ne bo lahko: vse preveč vezi se je spletlo v teh letih. Vsem prijateljem v domovini in po svetu, ki ste molili zame in mi s čimerkoli pomagali pa iskreni Bog Plačaj!

Jože Grošelj

RUDARJI SO ZGRADILI CERKEV

V Mumbwi smo letos posvetili veliko skrbni podružnici Nampundwe. Ljudje so sami sezidali zidove lične cerkvice. Z očetom Rudežem sva jim priskočila na pomoč. Z združenimi močmi smo cerkev pokrili. Potem smo zgradili še hišico za duhovnika, v kateri lahko prenoči in sprejema vernike. Tako bodo rudarji, ki koplejo bakreni sulfat, imeli tudi boljše duhovno hrano. S to gradnjo so se izpolnile davne želje misijonarjev, ki so oskrbovali te rudarje, med njimi tudi Jože Kokalj. Zdaaj imajo ljudje še eno veliko željo: dobiti stalnega duhovnika.

Stanko Rozman

Na sliki: Stanko Rozman z dvema laikoma pred cerkviijo v Nampundwe. V ozadju nova hišica.

KAJ DELAMO PRI SVETEM JOŽEFU ?

Ničesar ne zidamo, ničesar ne obnavljamo, v župniji opravimo samo najpotrebnejše; skoraj vso skrb pa posvečamo fantom, ki se pri nas pripravljajo za redovno življenje. Trejputno jih imamo 20. Bogu smo hvaležni za ta dar duhovnih poklicev. Trudimo se, da bi fantje ne samo ohranili dar vere, ampak, da bi tudi z veseljem sprejeli in v polnosti zaživeli duhovni poklic, ki jim je bil podarjen.

Sredi decembra in v začetku januarja smo pripravili duhovne vaje za fante, ki so zaprosili za vstop v naš red. Prijav je bilo veliko, nimamo pa ustreznih prostorov, zato smo povabili samo tiste, ki bodo kmalu izpolnili pogoje za vstop. Duhovne vaje so pripravili in vodili naši bogoslovci. Z besedo in zgledi veselega službenja evanđeljskim svetom so utrjevali vero in duhovni poklic v mladih fantih. Vabili so jih naj prisluhnejo božjemu klicu po zgledu Sv. Franciška in se odprejo delovanju Svetega Duha. V molitvi in premišljevanju naj posvečujejo svoje življenje. Fantje so z zanimanjem sledili besedam bogoslovcev in nekateri bi najraje kar ostali pri nas.

Da bi tudi med letom ostali povezani z našimi bodočimi kandidati smo začeli izdati skromen listič, ki ga pripravijo naši

pripravniki. V prvi številki so spregovorili o življenju in dolžnostih v naši hiši priprave.

Avgusta bodo nekateri od naših pripravnikov vstopili v novicijat. Pred tem pa jih čaka še precej trda preizkušnja. Pokazati bodo morali, da sp sposobno nekaj časa povsem samostojno skrbeti za gnotne potrebe naše hiše. Vecina naših fantov prihaja iz revnih predmestij, kjer ni za mlade skoraj nobene druge dolnosti kot učenje in žoga. Ko pridejo k nam, se jim je težko prilagoditi strogemu hišnemu redu. Pa tudi opravlom. Pred dnevi mi je eden potožil: "Oce, ko sem pred enim mesecem prišel, sem prvič v življenju videl živega zajca. Zdaj pa že zahtevaš, naj jih ne samo nahranim ampak se celo pogovarjam z njimi."

Naše fante in naše delo priporočam v molitev. Vsem prijateljem in dobrotnikom v domovini pa: Nasvidenje to poletje.

Ernest Benko

Kratke novice

LOVRENC TOMAŽIN je zapustil župnijsko delo. Trenutno se najbolj posveča gradnji doma duhovnih vaj, ki gre proti koncu. Po enkrat na mesec pa gre za konec tedna v Katondwe, ki je trenutno brez župnika. Ostali čas posveča širjenju Marijinega šeeščenja in poglobljanju krščanskega življenja. V postu, na primer, je vodil svetoletno obnovo za može in žene v Kizitu in Lilandi.

JANEZ MUJDRICA se že pripravlja na dopust v domovini to poletje in na nadaljnji študij, ki ga čaka jeseni. V Kamangi je letos zgradil mežnarijo.

Tudi RADKO RUDEŽ se letos odpravlja na dopust v domovino. Imel bo veliko povedati, saj se njegove zamisli uresničujejo druga za drugo. Posebno Nampundwe se mora v veliki meri Radku zanvaliti za vse kar je tam zgrajenega.

JOŽE ROVTAR je priden kot vedno. "Brez Rovtarja ni semenišča", je pred kratkim izjavil eden od tamkajšnjih profesorjev. "Vse študentje, profesorji se tako hitro menja, Jože pa je kot zvezda stalnica, ki bedi nad semeniščem."

Oče Joško Weissgerber, svojčas priljubljeni profesor filozofije na Jordanovcu v Zagrebu, je konec marca zapustil Zambijo, kjer je predaval zadnja tri leta. Vkolikor mu bo zdravje dopuščalo, bo s prihodnjim šolskim letom začel predavati na jezuitski teološki šoli v Kinšasi, Zaire.

Miha Drevenšek je bil lani izvoljen za vizitatorja minoritov v Zambiji. V nekaj mesecih je obiskal vse samostane v deželi. Maja meseca odide na dopust v domovino.

Barica Rous vošči vesele praznike in se zahvaljuje vsem, ki ji pišejo in vsem, ki so ji lani omogočili tako lepe počitnice doma. Sporoča pa, da je letos nekoliko manj trdnega zdravja kot prejšnja leta.